

ultrakort tid og uden grundige overvejelser. Det Radikale Venstre har ellers haft rig mulighed for gennem mange år at få gennemført konkrete lovændringer, der skal afgrænse, hvad der er sort arbejde, og hvad der kan regnes som almindelige vennetjenester. Det er dog ikke sket. Hvad grundene dertil er, må stå hen i det uvisse, men undre, det gør det.

Det betyder dog ikke, at Venstre er afvisende over for tanken, men vi er af den opfattelse, at der skal findes en velgennemtænkt løsning på de rejste problemstillinger, der i øvrigt er af en mere kompleks karakter, end forslagsstillerne giver indtryk af. Så i respekt for det udredningsarbejde, regeringen har iværksat, stemmer Venstre imod, både ændringsforslaget og beslutningsforslaget.

Anders Samuelsen (RV):

Det er med forundring, at vi i Det Radikale Venstre har måttet konstatere, at ikke bare regeringen, men også Dansk Folkeparti er sprunget i målet og har valgt ikke at støtte beslutningsforslaget, inklusive ændringsforslaget, om mere klare og rimelige regler for sort arbejde. Derfor er der ikke længere et flertal bag beslutningsforslaget.

Under førstebehandlingen af beslutningsforslaget var fru Colette Brix ellers stålsat i sin opbakning og sagde: Men jeg vil dog alligevel sige til hr. Anders Samuelsen forslag, at det er et godt forslag, og Dansk Folkeparti støtter det selvfølgelig. Vi ønsker ikke, at nogen skal komme i en forfærdelig klemme, hverken håndværkere eller små selvstændige, men husk det i kirken på søndag.

Se, det var jo klar tale.

I dag kan jeg kun spørge fru Colette Brix og Dansk Folkeparti: Hvordan synes man selv, det går med at huske, ikke engang helt hen til en søndag, men blot til en ordinær tirsdag i Folketingssalen?

Kl. 14.05

Jeg er personlig overrasket over, at man kan nå at konvertere så mange gange på så kort tid, som vi har været vidne til. Dansk Folkepartis første undskyldning for at springe i målet var, at man ikke kunne støtte forslaget, fordi det koster penge. Ja, hvad havde man regnet med? Når man fjerner beskatningspligten fra noget, som hidtil har givet staten skatteindtægter, ja, så koster det selvfølgelig penge. Vi ønsker jo åbenbart i modsætning til Dansk Folkeparti ikke fra Det

Radikale Venstres side kun at slå på tromme og slå slag i den tomme luft.

Men vi er jo venlige i Det Radikale Venstre, så derfor ændrede vi ordlyden med et ændringsforslag, så forslaget alene indeholdt et krav om en redegørelse. Da det blev klart for Dansk Folkeparti, at udgiftsargumentet ikke længere holdt, fandt Dansk Folkeparti på en ny undskyldning for en kovending. Argumentet lød nu, at der ikke var tilstrækkelig tid til at komme med en ordentlig redegørelse. Det argument er jo selvfølgelig lige så hult som det første. Regeringens tempo, som de jo har brystet sig meget af de første 100 dage, viser med al ønskelig tydelighed, hvad det administrative maskineri kan præstere, hvis der er politisk vilje bag.

Realiteten er, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen er løbet fra sine løfter, ja, selv løfter afgivet fra denne talerstol om at være medspiller i en proces uden om en vrangvillig regering, der kunne have sikret et enklere skattesystem, som i højere grad harmonerer med danskernes opfattelse af, hvad der er ret og rimeligt. Dansk Folkepartis løftebrud kan kun ses som et forsøg på at tækkes regeringen.

Jeg må derfor konstatere, at Dansk Folkeparti er statsministerens parti snarere end den lille mands parti. Der er langt fra det billede og de meninger, partiet tilkendegiver i medierne, til den politik, man står for, når det gælder her i Folketingssalen, når der skal trykkes på knapperne. Ansvar har forvandlet Dansk Folkeparti fra at være en brølende kronhjort til at være en dikkende lammehale uden mod, uden vilje og uden ryggrad.

I den rolle deler de skæbne med regeringspartierne. Venstres daværende skatteordfører og nuværende fødevareminister, fru Mariann Fischer Boel, hilste allerede sidste sommer det radikale forslag velkommen med ordene, og jeg citerer: »Det er fuldstændig grotesk, hvis man skal skrive en regning til sig selv, når man laver noget på sit eget hus.«

Hun blev bakket op af en meget forandringsvillig konservativ skatteordfører, hr. Flemming Hansen, som mente: »... at de nuværende regler ikke svarer til et moderne samfund, hvor skellet mellem arbejde og fritid er mindre.«

Hvordan synes de to nu ærede ministre selv, det går med at sætte handling bag ordene? Jeg kan kun konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti åbenbart ikke vil lade en håndværker hjælpe sin syge moster, men ikke har problemer med at tale for deres egen syge moster.